

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

1 החדש הזה לכם ראש
החדשים ראשון הוא לכם
לחדשי השנה: שמות יב ב

לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אָדָם. נִשְׁכַּח,
בֵּין בְּחַמִּין. וְאִשְׁלֵי כִּחְמו
נִחַל (עַל־ל דֵּם). מִסְחַפֵּג אָדָם
בְּאַלְתֵּנִיט כִּי־יֵעַ וְנִשְׁכַּח לֹס

לאתוך ביתו ר' יוחנן ראה
באלונושית ומביאה בידו
בסתם משנה ותנן ונסת
חיבואי מתני לה א"ר ח
בני ובלבד שיתכסה בהן
א"ר חייא בר אבא א"ר
מעבריתו מאני לבני א"ר
א"ר יוחנן יסכין וממשמשין
עושה בחול הזכי עביד
אמר יסך וממשמש בב
א"ר יוחנן יסכור לעמ
אמר ר' יהודה אמר רב כ
איביעיא להו עצרת (בתא
כולהו שקיני מדיכחא
עלמא מעלי אכל הכא
אמר רבי חלבן תמרא
מישראל רבי אלעזר בן
כי הדר אתא קם למיקרי
היה לכם בעו רבנן רחמ
היו גולה למקום תורה
בידך ואל בינתך אל ת
ואמרי לה ר' אלעזר ב
עניי חכמים כהלכה: ב
רשב"ג אומר פ"א היו
חושש רב שמואל בר
יורדין לקורדימא וכו':
כשבת: אמר רבה בר
ביד מותר תניא רבי נ
ואין מעצבין את הקטן
ינוקא בשבת שפיר דמי
בבבבונה: ואין מחזירין א

כני אדם הנכנס בברזל, וכן חסדיו במים שם יטפלו לניטות זו ששכב
 יתפס בשנה והן משפח אדם אפילו בעת לניטות ולא יבאם בידו. ומכאן
 יקראם בראשית לניט, כי חייב בן אבא א"ר חזקיהו לומר במחשבתו, כי
 לא תהיה לאדם שישתכחם את אדמו ודברו, שכן ומשפחיו, ויכלתהו
 והוא כמין משה נ"א: (דן כמשה) דפוא אומר: וכן אפילו לניט בשב
 וכן ועובד משה לא שחית אדם בלן אדמו ודברו לניטות ומתאמר, כי
 אימא אם היו רגליו מלולכות בשבועה נדרו לניטות ומתאמר, כי
 לניט לאדם עד שתקבצוהו הנהו בן עד ומעלין אותו ששם. וכן כי שאת
 לא מעצתו לא הענין, כי מושבין אכירול של [אש] על יושביו וכן כי שאת

גב' דלשסטקף. שופכן על גוס
אפי' בחמין: סיפא. אכל עש
הסמוכה לכותל המערך: לאולי
הא רבי והא ר"ש כו'. הרי כל

דלהשתתף כל גופו אפי' לכתחילה שפיר
דמי מני ר"ש היא ^וידתניא לא ישתתף אדם
בין בחמין בין בצונן דברי ר"מ ר"ש מתיר
ר' יהודה אומר בחמין אסור בצונן מותר:
ונסתפג אפילו בעשר אלונטיות: רישא
רבותא קמ"ל וסיפא רבותא קמ"ל רישא
רבותא קמ"ל דאפילו הני דלא דנפיש בהו
מיא כיון דחד הוא אתי לידי סחיטה וסיפא
רבותא קמ"ל אפילו הני דנפיש בהו מיא
כיון דרבים נינהו מדכרי אהרדי: ^זתנו רבנן
מסתפג אדם באלונטית ומניחה בחלון ^אולא
ימסרנה לאולירין מפני שחשודים ^על אותו
דבר רבי שמעון אומר מסתפג באלונטית
אחת ומביאה בידו לתוך ביתו אמר ליה
אביי לרב יוסף הלכתא מאי אמר ליה הא
ר' שמעון הא רבי הא שמואל הא ר' יוחנן
ר' שמעון הא דאמור רבי ^זידתניא אמר רבי
כשהיינו למדין תורה אצל ר' שמעון בתקוע
היינו מעלין שמן ואלונטית מחצר לגג ומגג
לקרפף עד שהיינו מגיעין אצל מעין שהיינו
רוחצין בו שמואל דאמר רב יהודה אמר
שמואל מסתפג אדם באלונטית ומביאה בידו

חייא בר אבא א"ר יוחנן ה"לכה מסתפג אדם
ביתו ומי א"ר יוחנן הכי והא"ר יוחנן ה"לכה
ילו בעשר אלונטיות לא יביאם בידו והוא כבן
אבא אר"י האולירין מביאין בלי נשים לבי
ורובן יסכנתא (6) צריך לקשר ב' ראשיה למטה
למטה מכתפיה אמר להו רבא לבני "מחזא כי
לביבו כחו למטה מכתפיה סכין וממשמש
ממיעים בשבת ובלבד שלא יעשה כדרך שהוא
א בר חנינא אמר סך ואח"כ ממשמש ר' יוחנן
ת: 'אבל לא מתעמלין: א"ר חייא בר אבא
דקעיתה של דיומסת מפני שמעמלת ומרפא
ה של דיומסת עשרים ואחר יום ועצרת מן המנין
להאי גיסא או להאי גיסא ת"ש דאמר שמואל
עצרתא מעלו דילמא התם הוא דכמה דקרי
היכלא הוא אין דחמים עלמא מפי מעלי
ייתא ומיא דדיומסת קיפו עשרת השבטים
קלע להתם "אימשיך בתרייהו איעקר תלמודיה
א בעא למיקרא 'החדש הזה לכם "אמר החדש
זה והדר תלמודיה והיינו דתנן "ר' נהוראי אומר
תאמר שהיא תבא אחרך שחברך יקיימה
תנא לא ר' נהוראי שמו אלא ר' נחמיה שמו
שמו ולמה נקרא שמו ר' נהוראי שמנהיר
א מתגוררין: ת"ר אין גורדין במגרת בשבת
מלכותכות בטיט ובצוואה גורד כדרכו ואינו
ה עבדא ליה אימיה מגרתא דכספא: אין
מעמא 'משום פיקא: ואין עושין אפיקוריון
הא אמר רבי יוחנן "לא שנו אלא בסם אבל
אומר "אף בחול אסור מפני הפסד אוכלין:
רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן "לפופי
תנן אין מעצבין התם בחומרי שדרה דמחזי
וכר: אמר רבי חנא "בגדתאה אמר שמואל

[illegible]

(א) לעיל לט"ז (ב) מירבין
(ג) (מירבין) למוטעס ווען
אויסגאסן, פרוק ע"ה
(ד) מירבין לט"ז
(ה) לעיל ט"ז (ו) יעצ"ל
פירש' מירבין פ"ה ד"ה
וירש' פס"ה ד"ה
וירש' ד"ה ט"ז פ"ה ש"ה
פס"ה
פס"ה (מחלוקת) (ז) פס"ה
(ח) (מחלוקת) (ט) פס"ה
פס"ה (י) פס"ה פ"ה ש"ה
(יא) מירבין י"ז ע"ה (יב)
(יג) (לעיל ט"ז)
(יד) פס"ה י"ז ד"ה
יע"ה פס"ה י"ז פס"ה
גמ"ה (יז) (יח)
וע"ה ד"ה פ"ה וק"ה
ד"ה ש"ה (יט) געניטן ל"ז
פס"ה (כ) (כ"א) (כ"ב)

(א) נביא כמתיא אמר
אבין בר רב חסדא א
יחזק לרין לקשר ש
ואמר ר' חילא: (ב) רש"י
בהומד וכו' כוס לידה
למדיקן, נ"ב סוף פ' משען
כרש"י שפ' דלפסוי הוא על
הנוגות ופסיקולות:

נמ' אמר הח"ש היה לבב.
דבר נחמד בקדמים בליקו
שנכסף הספר: רש"י ד"ה א
בבם ובר' ששום שחזקת סט
ע"ל דף קכג ע"ב ברש"י ד
אסיקטורין:

שאלו וירצו;

אשטרייך'ל (איטערייך'ל)
קרעפּט, מגידח.
אונזערע
(אינמיטלעך), לעטעך.

ולהשחטף בחמין גמי אפי
כל גופו מותר כר"ש, דתו
לא ישתוהם אדם רבו דתו

[illegible]

1. The first part of the document is a letter from the author to the reader, explaining the purpose of the study and the methods used. The letter is dated 1998 and is addressed to the reader.